

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік 20 кор.
на пів року 10 кор.
на чверть року 5 кор.
на місяць 1-70 кор.

За границю:

на цілий рік 16 рублів
або 36 франків
на пів року 8 рублів
або 18 франків
Подвійне число по 16 сот.

РУСЛАН

«Виреш ми очи і душу ми виреш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о 5½ год пополудні.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Домбровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Рекламці неопечатані відлі від порта. — Оголошеня авчійні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надіслаім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 с. від стрічки.

Словінські паралельки.

(+) Придбане гімназійних руських клас рівнорядних, з яких перогодом вирасала самостійна гімназія, було у нас ще так недавно предметом глузovania (овва! — паралелька!). Тимчасом о словінські паралельки (і то утравістичні, бо лише по три предмети в нижших класах учать ся по словінськи, а у висшій гімназії все по німецьки) веде ся в Австрії вже кілька літ завзята боротьба. Перед семи роками упало через словінські паралельки в Цилей коаліційне міністерство, а минувшої п'ятниці счинила ся в радї державній буча, яка нагадувала недану ще обструкційну добу, так, що президент був приневолений чим скорше замкнути засіданє, що би не довести до ще більшої ворохобні. Зневірливі політики починають знов віщувати лихо. Німецькі людовці сейчас по засіданю зібрали ся на нараду і видали оповіщенє, яким заповідають остру опозицію, голосованє проти бюджету в третім читаню. Однак дво- або тритижнева перерва в нарадах парламенту може протверезити розогнених політиків і довести їх до розваги і рівноваги. Не можна від них вимагати багато розуму, однак партійне самолюбство приневолить їх до того. Вже задля цилейских паралельок, які вступують від кількох літ, не схотять чей розбивати парламенту. Сего ми майже певні мимо погроз, які появили ся мало-що не в усіх дневниках німецьких.

Останнє засіданє посольської палати має і добрі сторони, бо оно показало, що на парламентарній видівні в Австрії є осяжне, а що неосяжне. Дячого пожертвовано свого часу обструкційній меншості право більшості? дячого розбито парламентарну більшість? — позаяк видано оклик, що в національних питаннях не повинно бути майоризованя, тут лише може бути порозумінє, компроміс. А що ж тепер стало ся? Лівіяця тепер виразно, без конечної причини в пересадній фо мі зробила національне питанє предметом парламентарної акції і перла до голосованя. Лівіяця тим сама зломилася засаду, яку проголошено перше в її користь. Она підняла сю справу в надії, що віднесе побіду. Але чиж парламентарне право лише тоді повинно мати вагу, наколи оно пособляє змаганям лівіяці? Німецька лівіяця викликала парламентарне питанє, яке рішено зовсім парламентарним способом. Але позаяк се рішенє принесло поразенє лівіяці, чиж оно має бути неважне, неправне?

Референт посол гр. Штірк певно сего не сподівав ся, коли виступив з своєю резолюцією і перепер її в бюджетовій комісії. Словінські утравістичні класи рівнорядні і то лише в нижшій гімназії не представляють в дійсности ніякої грози для німецького елементу в Стирії. Але німецькі сторонництва зробили з сего Геслерівський капелюх, перед яким усі ненімецькі сторонництва мали бити поклони, они хотіли не лише пересадити резолюцію

Штірка, яка поручала правительству звинувити цилейські паралельки, а за те утворити з вступуючих в Марбург паралельок самостійну гімназію, але крім того хотіли вже тепер вичеркнути з бюджету вставлену на цилейські паралельки квоту, а до того «знищити» опавську чеську гімназію. Справа ще тим заострила ся, що лівіяця станула в сій справі знов під команду всенімців, яких недавнє захованє принесло наругу для Австрії. Чиж можна супроти того чудувати ся, що німецькі сторонництва відклонили резолюцію Штірка, котра набрала значіння упокореня для німецьких сторонництва? Частина німецьких сторонництва з всенімцями на чолі не хотіла піддати ся ухвалі більшості, почала галабурду і для того засіданє мусіло бути сейчас закінчене.

Чиж так має бути? чи так має остати? Може-б і так остало, наколиб всенімці, котрі заявили ся рішучими ворогами Австрії, котрі не хотять австрійського парламенту, знов осягнути на лівійій верховладу, з під якої нинішні німецькі сторонництва останніми часами стали визволяти ся. Великодні свята повинні би дати німецьким поступовцям і людовцям доволі часу і нагоди до роздумваня. Так само повинні би над тим призадумати ся антисеміти, котрі також в сій справі станули під прапор всенімців. Справа є зовсім ясна. Наколи вже лівіяця зробила з цилейских паралельок предмет парламентарної акції (тепер може вже деякі сего жалують), то треба шанувати право парламентарної більшості. Колиж сего не признає ся, то не треба було до парламенту відкликувати ся. Тимчасом лівіяця зробила відклик до парламенту і показало ся, що всі Німці остали проти всіх не-німців в меншості. Німці повинні раз з дійсностю освоїти ся, що они в державі є в меншості, а більшість 33 голосів, яка знайшла ся на останнім засіданю, зібрала ся зовсім случайно, без попередньої умови, так-сказати-б, елементарною силою, і то навіть в радї державній, хоч ординація виборча є корисна якраз для Німців. Якаж з сего наука? Німці повинні раз полишити думку майоризованя, а повинні дійти до зрозуміня, що лише дорогою добровільного порозуміня можна такі справи поладувати. Хоч минувшя п'ятниця принесла для Німців такий сумний вислід і їх роздратувала, однак може се буде заразом почин до отямленя, до національного порозуміня, а до того отямленя повинні Німці дійти, побачивши знов неможливість своєї верховлади і самовлади.

3 країни нужди і здирства.

3 Косівського.

Перед 8 чи 9 літами завязали люди доброї волі т. зв. bank chrześcijański w Kosowie. Виходили они з тої засади, що, коли в Косівщині оперує на гуцульській шквірі по верх 10 банків жидівських, підрабують они дешевшим кредитом тих «грабованих» гуцулів. Та не народив

ся той банк під сабатівською звїздою! Перших штирих людей стрітали то погрози то денунціяції, они зразились і повистували, иньшим через заказ свого шефа сатрапа не вільно було й явитись в комнату банкової, а вкінці закралась до банку галицька господарка — без олівця і паперу.

Банк купив собі «бїду» — дїм власний, не маючи грошей. Не маючи грошей, реставрував той дїм, робив знатнійші кошти до «канцелярії», а вкінці під напором, in gratiam жидівським банкам, виповіджено нараз знатнійшу квоту, тож руїна була неминуча, нехибна. Присилуване до виповідженя знатнійшої, як на сили того банку квоти мало бути відлатою вкладникови — за те, що поважив ся на радї громадській в Кутах свитати: jakież zasługi položyl p. starosta Sabat dla naszego miasta albo i powiatu, że sięga za honorowem obywatelstwem?! I przeciwnie!! — 1898. наступила ліквідація того банку і першим судово установленим ліквідатором був др. Вільковський а по нїм др. Корнівський, оба адвокати в Косові.

При кінці 1895. р. був я примушений затигнути позичку на мое імя в тїм банку — для поративлі одного погорільця. Позичку ту сичадував я кварталними ратами. На 8/5. 898 припала послїдна рата (20 зр.) і я пислав єї під днем 6/5. 898 переказом почтовим до ч. рецен. 21. на руки судово установленого ліквідатора п. Вільковського. Та вже 11/5. 898 до ч. 570 повідомила мене каса ошадности в Станіславові, що на rzecz kasy naszej zlecony przez bank chrześcijański w Kosowie weksel na 20 zfr. został 10/5. 898 zaprotestowany. Відворотвою почтою я відповів, що той вексель я заплатив в днї 6/5. на руки судово установленого ліквідатора. Відповіди я на се не дістав, бо відай та kasa oszczędności любувє в робленю коштів, а дістав в червні 1898 вексельний наказ платничий і я пислав на руки kasy oszczędności w Stanisławowie 20 зр. під 21/6. 98 ч. рец. 90. Против наказу заплати вінє я заміти. На се відбулась розправа 30/11 1898 (заступав мене др. Мандичевський) на котрій мене такої засуджено на заплату, а правийїм заступник kasy oszczędności видко і сличєм при розправі не згадав про заплатені мною kasie 20 зр.! Получивши wyrok, хоть гроші за той вексель я уже двома наворотами пислав, вислав я 22/2 1899 р. 5 зр. 45 кр. а conto непровинених коштів — просячи, щоби kasa oszczędności порозумілась з ліквідатором banku chrześcijańskiego w Kosowie і менї відповіла, чи маю ще яку напасть платити. Kasa oszczędności не відповіла менї ні слова, imo 10/3 1899 подала wniosek na dozwoleńie ekzekucyi mobilijarnej. В тїм wniosku kasa oszczędności й на згадує, що получила від мене 20 зр. + 5/45 зр. і я мусїв на ново напасть заплатити на «жнугу грошеву» по черз ч. к. суд в Кутах в днї 15/6 в висотї 47 зр. 53 кр.! Не буду згадувати, кілько коштували мене поїздки і адвокати! — Думав би хто, що вже конець на тїм. Так деж там! Дїстаю edykt licytacyjny z 20/8 1901, що претенсія до мене (три рази вже заплачена!) в днї 20/9 1901 w drodze publicznej licytacji sprzedana będzie! Пишу до нового судово установленого ліквідатора др-а Корнівського, що я вже ту претенсію три рази платив, — зношує вже по X-тий раз з бувшим ліквідатором д-ром Вільковським, котрий мене запевнює, що «napewniej złożył do kasy banku chrześcijańskiego przysła-

ne księdzem dobr. pieniądze, musi to tam być najprawniej zanotowane, idu znowu do d-ra Корпінського, а той мені каже, що такіе „решніе злочинчє“ позички в цює 35!! Колець пісеньки такий, що в дни 20/12 1901. купив Mordko Jaegermann w Kosowie мою і 71 других претенсій, о котрих понизше скажу, за 121 кор!

Питаю: в чиєй вини буде тепер Мортко Герман пошукувати тих 20 зр на мені? Та ж я заплатив три рази одну і ту саму претенсію! Коли маю вірити ліквідаторови д-ви Вітковському, що він гроші зложив на привалейнім місци, то каса oszczędności w Stanisławowie побрала за один zleceny weksele три рази належитість за него! Але найби, що каса oszczędności побрала лише з моїх рук два рази одну і ту саму належитість і не постарала ся о вичеркненє у ліквідатора тої претенсії! Се вже найделікатнійше можна назвати недбайливістю, коли не ладом Zim-и у львівській касі oszczędności! Es muss faul sein в касі oszczędności w Stanisławowie! Закид сей роблю дирекції каси oszczędności w Stanisławowie свідомо і прилюдно, і коли не дістану прилюдного виясненя, то подам ся на дорогу судову! Хотя шпилькованє руських інституцій, як се м. р в «Руслані» було зазначене, через касу oszczędności w Stanisławowie зачисляє ся деколи до zasług, то перед ц. к. судом не буде се мати waloru.

Так се зробила каса oszczędności w Stanisławowie мені, котрий собі кожду річ нотує! А чогож знову біди селяне зазнавати мусять?! А коли тих 35 претенсій, подібних до тої на мене, о котрих згадував мені д-р Корпінський (ліквідатор), случайно знайшли таку долю як я, — знайшли такі порядки як я в касі oszczędności w Stanisławowie! — то можуть невинно позбутися батьківщини в користь жида!

Претенсії банку włościańskiego w Kosowie в висоті 9089 K 71 сот. спродані 20. грудня 1901. за 121 K Морткови Германови в Косові на власність. З тих претенсій може лише один (на 800 K) не зреалізує ся; тож Мортко заробить 8968 K 71 сот. а зглядно 8168 K 71 с., або за вложену корону возьме 74 K 12 с.!! До того ще треба дочислити кошти судові в дорозі екаекуції.

Іван Попель, парох Довгополя повіт судовий Кути

З політичного поля.

Не мало шуму наробило арештованє в Варшаві полковника Грімма, який зраджував мобілізаційні плани Росії на річ Німеччини. Як виказало слідство, Грімм позичав гроші вищим офіцерам зі штабу і таким способом потрафив

зблизити ся до вищих кругів. Задля особистих его здібностей покликав був генерал Пузиревський Грімма на якийсь час до генерального штабу в своїм окрузі. Се дало шпігунуви тим лекший приступ до тайних планів. Грімм навіть мешкає в тім самім домі, що ген. Пузиревський, і може звідси пішла поголоска про ревізію в мешканю генерала. А вже зовсім неправдоподібну вість розширено про ревізію в консулятах австрійським і німецьким; се рівнало би ся вповідженю війни. Запевнюють, що зраду російського полковника викрив французький офіцер генерального штабу полковник Фур і повідомив про се російське правительство. Грім продав також подробиці російсько-французької військової конвенції.

В Росії пішли під добу розрухи студентів і робітників. В руху студентів даєсь замітити організація, бо періодично появляють ся відозви про змаганя студентів на ріжних університетах та завзиви до дальшої пропаганди і чинного опору. Тло розрухів є соціалістичне, а подвизниками сего руху вказують жидів, які в цілій Европі ведуть перед в соціально-радикальнім дусі. — При нафгяних законах в Батум вибухнув страйк робітників, який довів до бійки з війском, котре сальною положило 30 осіб трупом. Таке саме стинило ся в Єкатеринославлі і Тулі. При тім зайшов рідкий випадок несубординації, що один з підфіцірів не хотів видати команди стріляти до товщи.

Не лише над Босфором, але на цілім балканським півострові запанувала небезпечна анархія. В славянських землях, що стогнуть під азійським правлінням султанських урядників, кипить і бурить ся щораз сильнійше. Над Македонією громадять ся тяжкі хмари. Сарафов знов взяв ся до роботи. Одержавши багатий окуп за американську місіонарку, зачав провадити на ново македонську агітацію з небувалою енергією та наповниле страхом, неспокоєм і непевністю цілий край і его населенє. — «Білградські Новини» доносять вже тепер, що з весною вибухне революція в Македонії. Революційний комітет поставив собі за ціль вибороти автономію і добити ся реформ для Македонії і Старої Сербії. І другі сербські дневники пишуть о чужих інтригах на Балканах. Порта зарядила одвітні средства, які в єї силах, щоби евентуальні випадки не зачочили єї неприготованою. По найнебезпечнійших місцях порозміщувано вже нові війська, а начальним командантом для них назначено Едема пашу. — З Болгарії надходять вісти мало-що ріжнять ся від сербських, а так само представляють ситуацію на Балканах в дуже чорних красках, та хоть би прийняти те все в менше преувеличеній мірі, все ще оставе до сить підстав до об'яви, що нова і тяжка криза на Балкавах є тільки питанням може й недалекої будучности. Немало занепокоїли ся тим

европейські держави, а Росія, Австрія і Англія звернули ся в тій сираві зі спільною нотою до Порти, щоби она запобігла дальшому ширеню ся ворохобничих елементів на Балкані.

НОВИНИ.

— Календар. Ві вторник: гр.-кат. Теофана, Григорія; рим.-кат. Црєса, Богородиці. — В середу: гр.-кат. Никифора, Християни; рим.-кат. Людгара.

— Народа в справі науки руської мови в середних школах. Виділ Наукового Товариства ім. Шевченка разом з виділом Руського товариства педагогічного устроюють нараду в справі руської мови в гімназіях і реальних школах, в середу дня 26. марца о 10. год. перед полуднем в бібліотечній сали академічної гімназії у Львові.

— З Станіславова пишуть нам: Реколекції в катедральній церкві держати будуть оо. Василяни Ломницький і Тисовський. Реколекційні науки для учительської семінарії буде мати Василянни о. Веселий.

Пам'ятні обходи Шевченківські відбули ся заходом молодіжки учительського семінара 15. марца в сали «Сокола», а в гімназії 22. марца в театральній сали.

— Вість про смерть о. А. Мартинюка Ч. С. В. В. оказує ся неправдивою. Занотувавши недавно (в 49. ч.) ту вість, заявили ми бажанє, щоби она не справдила ся. Дізнаємо ся, що прийшла сими днями вість з Пруд-втополіс, після якої о. Мартинюк є на місяцях в Парані і лишає ся там на дальше. Він мав вертати до Галичини і написав в грудни, що виїздить звідтам. Колиж доси не було ані єго ані ніякої вісти про него, повстало було у єго браті загальне припущенє, що він погіб в дорозі. Аж ось свєжий лист з Прудентополіс поясняє сираву, що о. М. закинув на разі гадку вертати з того дикого краю і буде дальше працювати на руських оселях варанських яко місіонар.

— Drang nach Osten Львівська латинська консисторія видала поклик до всіх Поляків, аби складали жертви на будову «кошцолкуф» по селах у східній Галичині.

— Вісти з Буковини. На черновецькій університет вписало ся на літній піврік 480 слухачів, а то: 35 богословів, 340 правників і 105 філософів (між ними 11 жєнщин).

Шевченковий концерт відбуде ся в Чернівцях дня 6. цвітня с. р.

Державні стипендії для студентів руської народности по 200 K річно надав президент Буковини правникам: Спирідонови Левицькому, Володимирови Войнаровському і Іванови Вишньовському, відтак слухачам філософії: Богданови Левицькому, Клементині Ганкевичівній і Андрєви Сабатови.

Черновецький тижневник «Руска Руда» нотує оттаку до неба воліючу подію: «В Садагурським уряді податковім є урядник Антонович. Прийшли до того уряду Георгій Жмурчак і Николай Веренка з Ленківців з виказом податку рентового каси позичкової і щадничої, аби заплатити той податок. Виказ був писаний по руськи. Взяв в. Антонович виказ в свої руки, дя-

3

ОЛЕКСА КУЗЬМА.

На посаді.

III.

Дітвора ходить до школи дальше, як ходила. Назар довідав ся від карного післанця, що його поступок з учителькою пахне криміналом і перепросив її. Вона зате виказів до староства більше не посилала, але постановила старати ся, щоби її перенесли на иньшу посаду.

Тимчасом положенє не змінило ся. Зима тисне чим раз дужче. Стіни в школі тонкі, хуртовина свище і кризь швари у вікнах мете школирам сніг на голови.

— Дайте загату і привезіть дров — просить учителька громаду.

— Ще чого не стало? Грій смаркачів дома і пали їм у школі! Най сидять у своїй хаті каменем.

І дітвори приходило чим раз меньше на науку. Аж коли одно відморозило собі руки, друге ноги, третє ніс, привезла громада фірчину дров та обложила клясу гороховянкою. Помешканє учительки лишило без захисту...

Пише вона квіт і посилася до предсідателя по гроші на нафту та иньші шкільні видатки.

— Нема грошей, нема! — гукає Назар. — Хто сидить у школі, най її оплачує.

Радя святаго свокою учителька опалювала та освітлювала клясу за власні гроші, давала дітворі зошити, олівці даром. За книжки роздані з початком науки, також не впоминала ся.

Приходить домів одна дитвина заплакана та із синцем під оком.

— Хто тебе, бив?
— А Лучка Гувалів, як вийшов зі школи...
— Брешеш, тебе била професорка!
— Ні, бігме ні...
— Ах, задущу її як кітку!

І лютий батько біжить аж на другий кінець села, до школи, лихословить учительці, що лишень на язик прийде та навчав, що його й при війську не били.

Так, що днина то новина, все якась напасть. Учителька зносила все терпеливо, лагідно. Знала, що опирати ся їм, значить — творити собі ще тяжших ворогів, стягати на себе неодно нове лихо, яке можна оминуть.

Але воліла навіть такі дні, як довгі зимові вечери. Серед обовязку найгірший день минав швидко, незаметно, всякі журби при дітворі забували ся. Коли-ж надійшов вечір, її огортав невамовний ляк. Бояла ся переступити власний поріг. А тут вихор реве довкола по полі, товче давніком, термосить дверми, бє снігом о шиби, стогне дико в комні... Дах тріщить, мало не

завалить ся. Нераз чути дикий крик, немов з соток грудий, здаєть ся, школу окружає якась орда і списами торощить дряхлі стіни...

Тоді вона присуває столик близько печи, підкручує лямпу ясно. Пробує щось читати, але не годна зрозуміти ні реченя. На пів непитомна дожидає послугачки Ганки, що приходить із сусідства до неї наніч.

Раз був тихий вечір. Сиділа над розгорненою книжкою і потонула в сумних думках. Чула ся самотною в свєті, як та цвітка при дорозі... Хто йде, то потрутить, то скубне: і чоловік і скотина і птиця... Щастя-долі не знавала від маленької дитини, не скоштувала материнських пестощів, бо матери й не памятає. Батько кількадесять миль далеко бідує зарібником у великім місті. Пяниця... Вчила ся о власних силах, а тепер перший рік на посаді і взагалі на селі. Була певна, що нарід всюди такий дикий, безпросвітний, що до него треба привикауга... Бо кілько то учительок по селах і якось живуть...

Слухає: двері до сінній рип! Іде Ганка... Лише чомусь довго мацає за клямкою напоятки. Стукає... Ганка сего ніколи не чинить. Знов стукає...

Їй заверло дух, голос у грудех замер...

Отвиряють ся поводи двері, являєть ся якийсь чоловік... Ніби пан, молодий, остра борідка, в руках паличка...

— Добрий вечер пані!

вить ся, а відтак до обох сих людей каже: «Там, до Москаля в таким письмом! Тут по німецьки пишеш! не потребуємо тут руського письма! Діало ся се в уряді податковім, в тім уряді, що бере гроші з людей. То гроший від руських людей потребує сей уряд, а письма руського не потребує? Питаємо ся: чи причиняє ся се до плеканя австрійського патріотизму у людей, як їх відсилає ся з руським письмом до Москаля? А додати мусимо, що той виказ був написаний по руськи, а не по московски!»

— **Примірна Читальня в Карлові коло Снятина.** В читальні «Просвіти» в Карлові відбув ся дня 15. лютого с. р. *вечерок в пам'ять Тарасової смерті.* Вступне слово мав місцевий парох о. Ілар. Курпак; відчитали мали селяни Василь Волощук, Дмитро Калитчук і Артемії Кузик. Відчит про життя Шевченка і его любов до України тронув усіх до живого. Деклямації селян випали дуже добре, особливо знамените відчитане «Нечитальника» викликало неописану веселість. Верхом усього був хор Карлівських селян.

Дня 9. с. м. в сиропусну неділю о год. 2. попол. обходила Карлівська читальня 25-літній ювілей папи Льва XIII. В програму входили: вступне слово і відчит пароха о. Курпак, деклямації і хори. Сяла була заповнена селянами і інтелігенцією з Карлова і сусідства. Хорами одушевляли ся зібрані, виражаючи живими оплесками свое вдовлене.

— **3 львівського університету.** Філософічний відділ по габілітаційнім викладі д-ра Адама Шельонговського признав ему *veniam legendi* в історії середніх і новітніх віків.

— **Дирекция домен і лісів державних** перенесе ся з днем 1. жовтня с. р. до ново виванятої камениці на Кастелівці.

Рільничка школа в Гаях великих. Kurjer lw. доносить, що в Гаях великих коло Тернопілля отворить ся небагом рільничка школа при тамошній народній школі. Грунт під сю школу жертвував безкористовно о. крил. Громницький.

— **През. міністрів др. Кербер** вислав письмо до проф. д-ра Крафт-Ебінга в яким доносить ему, що цесар наділив его командорским хрестом ордера Франц Йосифа. Президент міністрів іменем цілого кабінету висказав ему повне признає і горячу подяку за его професорську діяльність.

— **Пруска гостинність.** Перед тижнем доручено кільком соткам славянських академиків в Берліні письма отсею змісту: «Отсим яко чужинець, котрому не прислугує право жаданя дозволу на побут в границях прускої держави, єсть в поліційній дорозі віддалені з Прусе і на основі сего звиває ся вас, абисьте в протягу 3 днів опустити границі прускої держави. Колибсьте не примінити ся до сего приказу, то вимирить ся вам на основі §. 132 ч. 2. закона о загальній краввій адміністрації з дня 30. липня 1883. грошева кара 100 марок, а в случаю неможливости заплаченя кара 10 днів арешту. Колибсьте без дозволу вернули в границі прускої держави, дожидає вас на основі §. 361, уст. 2. карного закона для німецького Союзу кара арешту аж до 6 тижнів».

Неважне іменоване. Наукова Академія в Петербурзі іменовала недавно славного російського писателя Максима Горького своїм поче-

ним членом. Тимчасом «Правіт. Вєстник» доносить, що Горький находить ся в слідстві з §. 1035. к. з., тому не може бути почегиим членом Н. Академії.

— **Папа в Лондоні.** Під сям заголовком Daily News опшеє побуть Льва XIII в Лондоні в р. 1846. — Mgr. Йоаким Печчі мав тоді 31 літ. Будучий папа відвідував великого О'Карнеля. Було се як-раз тоді, коли его, нунція в Бруксєлі, іменовано єпископом в Перуджі. О. Печчі перед від'їздом до Перуджі поїхав до Лондону і там перебув цілий місяць лютій в гостині у міністра-повновласника Бразилії, а мешкав у Піккаділього. Молодого нунція представлено лордови Паламерстони, а королева Вікторія запросила его до королівської палати. Підчас свого побугу в Лондоні Mgr. Печчі відправляв богослужєне в двох церквах: в старинній каплиці, яка тепер стоїть на західній стороні Ічольну Ін Фільд, і в церкві Преса. Б'єрродіці на Морфільді, б. католицькій катедрі в Лондоні.

— **Підмінована Росія.** Зраду російського полковника Грімма викрив — як тепер дізнали ся — французький офіцер генерального штабу, полковник Фор і повідомив про се російське правительство. Грімм крім інших актів продав також подробиці війскового договору межі Росією а Францією.

В суботу ми донесли, що на границі російсько-німецькій увязнено ад'ютанта вел. кн. Сергія, московського губернатора. Се увязненє лучить ся мабуть з інтересною подією, яка збула ся дня 4. марця в Москві з нагоди обходу в роковини знесеня паньщини. Справа представляє ся ось як: В Петербурзі заборонено обходити знесенє паньщини, а подібну заборону оголосив також обер-ліцмайстер в Москві. Однак мимо того московській генерал-губернатор вел. кн. Сергій Александрович заявив, що устроїть обхід під пам'ятником Александра II. Дня 4. марця безчисленні товпи населєня зібрали ся у стій пам'ятника. Мало бути до 40.000 осіб Великий князь виголосив промову, яку товпи студентів і робітників прийняли з одушевленєм. Дневникам заборонено що небудь писати про сей обхід.

— **Дияманти і перли в листі.** Ювілер Тавбер у Відні вислав до Бруксєлі і Навижі два поручені листи, в яких містило ся 247 диямантів і 2 перли, разом вартости 45.000 франків. По дорозі листи хтось випорожив, про що повідомлено почтовий уряд у Відні.

— **Людоїди в Новій Гвінеї** (в Африці) знов поживили ся мясом Европейців. Жертвою їх упав один відділ французької експедиції, котра вибрала ся до Нової Гвінеї в цілях наукових. Відділ складав ся з 58 людей, з яких подлин не виїшов ціло: дикуни замордували 25-ох (двох пожерли), а 33-ох ранили. Між тих послідних зачисляє ся також проводир експедиції, п. Руєр, що в листі до газети «La Patrie» так опшеє свою пригуду: «На побережю Нової Гвінеї висіла частина експедиції з корабля «Кальвати» і під моїм проводом удала ся в глибину краю. Дикуни привяли нас приязно, але лише про людське око. Коли ми по цілоденнім поході розложили ся табором і смачно позасипляли, сотки дикунів з оружєм і смолоскипами в руках напали на нас ненадійно і почали страшну різню. Тих, котрих не убили на місці, дикуни попривязували до дерев. Я сам одержав тяжкий удар в го-

лову і потеряв пам'ять, а коли вернула мені свідомість, я побачив себе привязаним до дерева. Недалеко від мене був також привязаний барон Віларс. Его труп був зовсім нагий, голова розбита на двоз, а очі вибрані. Ще дальше лежав труп графа Сент Реми без голови: голова була заткнена на піці. Тіло Гаженбака вєкли людоїди на рожні і їли. Я бояв ся воухвугти і опять прижмурив очі. В тім загреміли стріля. Се з другим відділом напав на дикунів мій товариш, др. Форітер. Дикуни не боронили ся, лиш полишивши 32 убитих, розлетіли ся. Всіх трупів моїх нещасних товаришів ми відшукали з виїмком п. Приса. Того пожерли дикуни.

— **Землетрасєне.** В О-Бєч на Угорщині дня 18. с. м. дало ся почути опівночі досить сильне землетрасєне, котре трвало кілька секунд, але не наробило великої шкоди, а більше лиш налякало людей, котрі від трясєня землі аж пробудили ся. — Аж тепер паходять вже докладніші вісти про землетрасєне в Малій Азії. В Кангері, старинній Гангеа було землетрасєне так сильне, що завалили ся три тисячі домів. Підчас тої катастрофи згинуло четверо людей, а около сто є покалічених. Межи людьми настала велика нужда. Правительство турецьке вислало нещасливим в першій хвилі шатра і хліб, а тепер посилає їм збіжє і материял будівельний. Якого нещастя наробило землетрасєне по селах, ще незвісно.

— **Спір о «козу».** Пані Варварі Молжажевській приснила ся коза. Урадувана оловіла про се своїй сусїдці пані Агнішці Гуковій. Рада-в-раду і обі порішили поставити на лотерію по 20 сот. Однак сусїдчи не могли згодити ся що-до «номеру». Пані Варвара таєрдила, що коза має «номер» 63, а пані Агнішка уперла ся при 11. Вкінці поставили 11. Але як на злість на лотерії вийшла «63». Пані Варвара в розпучі загрозила сусїдці, що запізве єї о відшкодоване.

— **Ц. к. Дирекция залізниц державних у Львові** оповіщує:

На підставі розписаня оферт з дня 5. січня с. р. на доставу і поставленє залізних конструкцій для копули і дахів на будинку нового двірця стаційного у Львові внесено в приписанім рєчницю до ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові 9 писемних оферт на слїдуючі суми: 1. Антін Біро у Відні на квоту 76.018-26 К; 2. Альберт Мільд і С-ка 69.845-90 К; 3. Гута Витковичі Л. Зелєвський і фабрика вагонів в Сяноці 84.344-66 К; 4. Бредт і С-ка в Отинії 101.579-76 К; 5. Акційне товариство Р. Вагнер у Відні 92.019-15 К; 6. С. Бонди в Празі 93.043-94 К; 7. І. Гредль у Відні 93.402-80 К; 8. Наслїдник фірми Ф. Грацьль у Відні 101.608-84 К; 9. Акційне товариство фабрики «Скода» в Пільзні 99.271-40 К.

— **На фонд академічної молодіжи** зложив в нашій Редакції Впр. о. Михайло Кордуба з Сущної 4 К; разом від 18. лютого 55 К

— **Дрібні вісти.** Польський «Клуб цитристів» у Львові розвязав ся на вчєрашніх загальних зборах. Пасєва клубу виносить 317 К, а активна 152 К. — В Белзі згоріло дня 19. с. м. 8 домів. — В Космачі коло Коломиї убили гуцули підчас піятки гуцула Дмитра Когутяка.

Телеграми.

Відень, 24. марця. N. fr. Presse ударє на міністра Пєнтака за те, що голосував против резолюції Штірка і запитує президента міністрів, чи се стало ся в порозуміню з кабінетом, чи на власну руку міністра родака.

Прага, 24. марця. Narodni listy оголошують статю Прокопа Грегєра в справі проєктів язикового закона в Чехії. Грегєр доказує, що Чехи мусять обставати при тих трєх засадах: 1) Кожде подає мусить стати полагоджєним в тім язичі, в яким его внесено. 2) Кождий урядник в чєскім королівстві і в Моравії мусить уміти оба кравві язики. 3) Кождий закон, виданий для краві чєскої корони мусить обовязувати рівно ті всі краві. Сего вимагає неподільність краві чєскої корони.

Будапєшт, 24. марця. Кольман Тіша, б. президент угорського кабінету, помер вчєра о 7. год. рано.

Білгород, 24. марця. З Дияковиці (в Старій Сєрбії) доносять, що там підійє бунт баталіон нїзамів з причини невишлачуваня жолду від кількох місяців.

Бруксєля, 24. марця. Вчєра пополудни відбув ся демонстраційний похід звиш 300 соціалістичних, ліберальних і християнсько-демократичних товариств на річ загального голосованя і пропорціональної виборчої системи. Вручєно бурмієстрови спільну петицію, яку він обіцяв предложити парламентови. Супокою не нарушено.

Встала і гляділа тривожно йому в очі.

Незнайомий назвав себе управителем дібр і перепросив її чемнєнько за свої вечірні відвідини. Случайно переходив попри школу і нагадав собі, що її двір обовязаний причинити ся чимсь до її удєржаня, а тут ніхто про се не впоминаєть ся. Не знаючи, чи в школі учитель чи учителька, вступив пригадати.

Учительці видала ся поява сего гостя чимсь фантастичним, страшним. Здрігнула ся на цілім тілі.

— Школі не треба нічого.

Бажала позбути ся його чим скорше і не вважала, що говорять

Але він скинув із себе верхню одежу і сів на кріслі. Говорив широко, що на селі скучно жити, особливо тут, де нема ніякої інтелігенції.

— Пані поробили певно знайомости в околиці, виїзджаєте бодай що неділі?

— Ні, не знаю тут нікого...

— Ооо, як то може бути! Як молода, гарна панна може жити без розривки?

— Я приїхала сюди для праці.

— Но, но, но, зовсім не перечу, але звольте ласкаво прийняти увагу, що всьо має свою міру. А жєнщина без товариства, як квітка без соца.

Спустила очі і мовчала.

— Маю надію, що при найближшій нагоді перервете свої контемпліяції, хоч на часочок.

Моя жінка — тут гість звивив обережно голос — повитала-б вас як сестру, коли-б пані хотіли вчинити нам честь своїми відвідинами.

Врєштї попрощав ся і виїшов. Але за хвилию стояв знов на порозі.

— А прецінь може чим міг би я для школи прислужити ся? Прошу сказати отверто, я всяке ваше бажанє сповню з правдивою приємністю.

— Мені нічого не хибує! — сказала сухо.

Стояв ще хвилию і приглядав ся їй уважно. Коли-ж зачинили ся за ним двері, вона побігла на пальцях, заложила засувку і відітхнула свободнійше.

Ганка не прийшла чомусь сеї ночі.

Кілька днів не могла учителька здати собі спр.ви з тих незвичайних відвідин. Сам спогад гостя морозив її. Ті хитрі, проникливі очі мали щось диявольське в собі. Або той таємний усєміх, що не сходить з його лица...

Постановила замикати вєчером школу, скоро лише випустить школярів.

Згодом уява освоїла ся з його образом. Він деколи видавав ся навіть гарним. І розмовляв так людяно, щиро... Міг дійсно прийти в інтерєсї школи, навіть вєчером, — на селі не дуже вьажуть ся формами.

(Дальше буде).

— На книжочку владкову Товариства взаїм. кредиту «Дністер» ч. 1800. на фонд академічної молодіжки вплинули д. 26. лютого 1902 дальші жертви: від д-ра Е. Петрушевича з Сокаля за лютий 5 К, С. Витошинського з Сокаля за лютий 1 К; громада Вишнів сільської лепту для виступаючих в львівського університету русько-українських академиків 20 К (даток сей вплинув за старанем чесних М. Косара і В. Піцка); І. Лятеровський в Долні 22 К 40 с., Северин Зарицький Перемишль складку 165 К (А. одноразові датки: від П. Новоровського 1 К, Б. місячні вкладки за лютий: від п-ни Балко 40 с., Бобяка 3 К, Бориса 5 К, п-ни Борковської 5 К, п-ні Басильковської 1 К, Вахчинина 50 с., п-ни Величко 1 К, Горбала 4 К, Губчака 2 К, Дикого 2 К, п-ни О. Добрянської 1 К, п-ни С. Добрянської 1 К, п-ни Долиньської 1 К, д-ра Желеховського 2 К, п-ни В. Залескої за січень і лютий 4 К, п-ни Елевонри Залескої за січень і лютий 4 К, від п-ні О. Зарицької 1 К, С. Зарицького 5 К, Зілика 1 К, о. Зубрицького 5 К, Корванського 2 К, Кліша 50 с., Кміщкевича 5 К, п-ні Кміщкевичевої 1 К, Коренця 3 К, д-ра Т. Кормона 10 К, о. О. Кормона 3 К, п-ні Кривачевої 1 К, п-ни Левичкої 1 К, Левкевича 3 К,

Липецкого 2 К, д-ра Лужецького 2 К, Малиновського 3 К, Мандячевського 1 К, Мануляка 70 с., Матковського 5 К, о. Менціньського 5 К, о. Мрица 5 К, Негребецького 5 К, Пацановського 50 с., о. Подольського 5 К, Прийма 4 К, п-ни Прийма 2 К, Рака за січень і лютий 2 К, п-ні Січаньська 1 К, Скрутка 3 К, Собчука 2 К, о. Стрийського 10 с., Т. машівського 3 К, Федева 2 К, Цеглинського 5 К, Чеховського 5 К, Чичкевича 6 К, д-ра Шпрінгера 1 К, п-ні Штокалевої 40 с., А. Яреми 5 К, О. Яреми з Добромилля 2 К, Яричевського 3 К) при тій нагоді простувемо, що під днем 29. січня пропущені зістали слідуєчі жертводавці з даткамц за січень: Зілик 1 К, п-ні Січаньська 1 К, О. Ярема з Добромилля 2 К, Яричевський 1 К, П. Петрицький в Новосілі 12 К, о. В. Ільницький Ясінка масюва 15 К від себе 6 К, від парохія 9 К). — Разом того дня 834 К 71 с.

Дня 27. лютого 1902 вплинули дальші жертви: Біліньський Лавочне 10 К, о. Слюсарчук Рунгурський складку 10 К (від себе 3 К 60 с., з акафисту в Слободі рунгурській 6 К 40 с.); о. Н. Рудницький Яблінка за лютий і марець 4 К. — Разом того дня 26 К.

Дня 28. лютого 1902 вплинули дальші жертви:

о. І. Савчак в Замочку складку 80 К (від церкви в Замочку 5 К, о. І. Савчак 5 К, від селян в Замочку і Вязови 43 К, Читальні «Просвіти» в Замочку 5 К, церковної крамниці там же 5 К, церковно-громадського шпихліра в Замочку 4 К, гостей у о. В. Кокотайла в Туринці 13 К); І. І. Бриттан Торчиничі за марець 4 К, о. С. Опішкевич Мужилів 20 К, С. Зарицький Перемишль решту до складок наведених під днем 26. лютого 5 К, Т. З. І. через Тов. вз. кредиту «Дністер» 1 К, Я. Л. Львів через д-ра Грабовського 5 К, п-ні Теофіла Гульевич Жиравка добровільні жертви зложені на водосвлятку у господаря В. Пигіла 8 К 10 с., п-ні Королікова з Гусятина на дорогу для одного академіка зложила 30 К. — Разом того дня 153 К 10 сот.

(Дальше буде).

COLOSSEUM Ernesta Thorna
у Львові, в пасажи „ГЕРМАНА“ ул. Сонішна.
Нова величава і сензаційна програма!
від 16. до 31. марця 1902.
Ці п'єси часті міської музики 24. п. п.
1) Малецкий, славний претсідітатор. 2) Les Diess's, найзнаменитиший дует французкий. 3) Revelton-Seliga Trio, найліпший акт силатів на висячих ливвах. 4) Tho five Juggling Johnsons, найвисша американська сензация. 5) Marcelli, наслідувач інструментів. 6) Nusza «elitt», польська субретка. 7) Zetto, комічний жонглер. 8) La belle Violetta, французка субретка. 9) Американський біоскоп.

Що дня о 8. год. вечером велике представлєне. В неділю і свята два представлєня. Що п'ятниці High-Life представлєне. Білєти вчаснійше можна замовляти і набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 9. у Львові.

МУРОВАНІЙ ДІМ
з офіцинами, садом і огородом
в БЕРЕЖАНАХ (ч. 4. побіч ставу)
продам сейчас за 4.000 зр.
Зголошеня приймає Редакция «Руслана».

„ТОВАРИШ“
ілюстрований калєндар
на 1902. рік.
Ціна 1 кор. без пересилки поштової; з пересилкою о 10 сот. більше.
Замовляти у Сейя Горюка у Львові, площа Домбровського ч. 1.
«ТОВАРИШ» можна набувати також у всіх Філіях «Народної Торговлі».

НАКЛАД А. ХОЙНАЦКОГО.
Бернстерне Бернсон
LABOREMUS
драма в 3 актах.
переложєна після авторизованого, німецького виданія Львом Лопатинським.
Модерна тема і модерне наскрізь єї переведєне. Діяльог є справді містерною плетінкою драматичної роботи. Єго читати єможе більшим здоволенєм, як бачити на сцені, де певно пропадає не один дотепний натяк та тонка відтінка.
Набути можна в Ставропольській книгарні у Львові.

Конкурс.
Головний Виділ Товариства «Просвіта» в Львові оголошує отсим на підставі «Статуту фонду імени Івана Череватенка на видавану премій за науково-популярні книжки» конкурс на написанє науково-популярної розвідки в українській мові, в квоті 200 корон.
Конкурсний твір має відповідати отсим вимогам:
Мусить бути оригінальний, нігде ще не друкований, та популяризувати здобутки світової науки.
Дотичний твір не може захвалювати неволі, панованя одного народу над другим або громадського стану над другим, а також не може бути змісту конфесійного.
Українська мова твору мусить бути проста, зрозуміла кождому письменному Українцеві на всьому просторі, де живуть наші люде.
Твір не може бути менший обємом, як два аркуші друку, рахуючи в аркуші 40 тисяч літер.
Праці належить присилати до Головного Виділу Товариства «Просвіта» у Львові в рєчниці двох років від дня нинішнього оголошеня і то так, що твір має бути без відпису, а власноручний підпис має бути поміщений в особній запечатаній коверті. Принятий твір зістає власністю автора, але друкуючи єго, автор мусить придержувати єя повисших условин.
За Головного Виділу Товариства «Просвіта» у Львові дня 3. н. ст. марта 1902. р.
Др. Кость Левуцький, Ол. Темницький
заступник голови.

Контора виміни
ц к упр. гал. акц.
Банку
Гіпотечного
2 купує і продає
всякі
папери цінні
і **МОНЕТИ**
по найдешевшім курсі деннім не числячи ніякої провізії.

Розклад поїздів залізничних обовязуючий від 1-го мая 1901.
(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова		
носп.	особ.			носп.	особ.			
приходять о годині				відходять о годині				
		6:10	з Кракова, Берліна, Варшави, Відня, Чернівців (Пікан, Гв. зду), Гусятина	1:55	до Станиславова, Підвисокого, Потутор до Підволочиска (Київа) Бродів дв. головний	6:25	до Станиславова, Підвисокого, Потутор до Підволочиска (Київа) Бродів дв. головний	
		6:46	з Брухович, шод. від 16. мая до 15. вер. ви.	2:08	6:43	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава	6:43	до Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава
		7:45	з Янова		6:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна	6:55	до Кракова (Відня, Варшави), Берліна
		7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче на дв. головний	8:30	8:40	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер. до Янова)	8:40	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер. до Янова)
		8:00	з Лавочного (Пешту) Калуша, Слюка	2:55	9:00	до Підволочиска, Бродів, Гусятина дв. Ш. дв. голов.	9:00	до Підволочиска, Бродів, Гусятина дв. Ш. дв. голов.
		8:15	з Сокаля, Рави рускої		9:15	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова до Чернівців	9:15	до Сокаля, Белзця, Рави рускої і Любачова до Чернівців
1:35		8:50	з Кракова, Відня, Варшави, Пешту, Берліна		9:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята	9:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята
		11:45	з Ряшова, Любачова, Самбора		9:42	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	9:42	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
		11:55	зі Станиславова (Керемезе, Потутор)	2:40	10:20	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	10:20	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
		12:55	з Янова		10:25	до Рижова, Хирова, Любачова	10:25	до Рижова, Хирова, Любачова
		1:10	зі Скольного, Калуша, Хирова з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.		1:25	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вересня в неділі і свята	1:25	до Брухович шод. від 16. мая до 15. вересня в неділі і свята
		3:14	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)		2:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	2:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
		4:49	зі Самбора, Борислава, Стрия		3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
2:20		5:11	з Підволочиска (Київа) Бродів на дв. Підз.		3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	3:15	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
2:35		5:35	з Підволочиска (Київа) Бродів на дв. голов.		3:26	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	3:26	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
		5:50	з Кракова		3:30	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	3:30	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
1:45		5:40	з Чернівців, Іцкан					
		6:00	з Сокаля, Белзця і Любачова					
Ніч				Ніч				
		7:36	з Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	12:45	6:10	до Станиславова	6:10	до Станиславова
		8:50	з Брухович від 16. мая до 15. вересня шод.		6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)	6:20	до Кракова (Відня, Берліна, Варшави)
		9:41	з Янова від 1. мая до 15. вер. щоденно		6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. п'ят. 1902 щоденно	6:30	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні 6. а від 16. вер. до 30. п'ят. 1902 щоденно
		9:20	з Янова (від 1. мая до 15. вер. в нед. і св.)		6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова	6:35	до Лавочного (Пешту) Калуша, Хирова
		9:50	з Кракова (Відня, Берліна), Ясла, Розвадова		7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний	7:10	до Тернополя, Бродів дворець головний
2:40		9:40	з Чернівців, Бухарешту		7:32	дворець Підзамче	7:32	дворець Підзамче
2:31		10:20	з Лавочного (Пешту) Хирова, Калуша		7:25	до Сокаля і Рави рускої	7:25	до Сокаля і Рави рускої
12:15		10:20	з Підволочиска (Київа) Бродів на дв. Підз.		7:52	до Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)	7:52	до Брухович (16. мая до 15. вер. в нед. і св.)
		10:02	з Підволочиска (Київа) Бродів на дв. голов.		9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня	9:30	до Янова від 1. мая до 15. вересня
		3:12	з Підволочиска Копичинець на дв. Підзамче		10:30	до Чернівців і Іцкан	10:30	до Чернівців і Іцкан
		3:35	на дворець головний		11:00	до Кракова, Відня, Варшави	11:00	до Кракова, Відня, Варшави
					11:10	до Підволочиска, Бродів дв. головний	11:10	до Підволочиска, Бродів дв. головний
					11:32	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.	11:32	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер. до Янова щоденно від 16. мая до 30. вер.
					4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора	4:15	до Кракова, Відня, Берліна, Самбора
					4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.	4:45	до Брухович від 16. мая до 15. вер. шод.

ЗАМІТКА: Пору нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 36 мин. часу львівського. — В місті видають білєти їзди: звичайні білєти агенція часописий Ст. І. Соколовського в пасажи Гавсмана ч. 9. від 7. год. рано до 8. вечером, а білєти звичайні і всякі инші, тарифи, ілюстровані провідники, розклади їзди і т. п. бюро інформаційне п. к. залізничні державних (ул. Браїнських ч. 5. в подїрїю, сходи П. двері ч. 52) в урядових годинах (8—3 а в свята 9—12).